

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 29, październik 2016 04:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odsłony: 2494

Kraj, który ma tylko jedną wyspę i jaskinię z najgłębszą znaną studnią krasową świata.

Podstawową jednostką terytorialną Słowenii jest gmina. Jest ich ponad 200. Słoweńska Konstytucja gwarantuje także istnienie regionów, ale na razie ich tworzenie jest w fazie planów.

Gmina ona może obejmować pojedynczą, lokalną społeczność lub też stanowić ich grupę, jeżeli łączą ich wspólne potrzeby i interesy. Gmina może być powołana w drodze ustawy po przeprowadzeniu referendum w danym regionie.

Aby powstać, gmina musi generalnie liczyć co najmniej 5 tysięcy mieszkańców. Zadaniem gminy jest zagwarantowanie warunków dostępności do podstawowej edukacji i opieki zdrowotnej, usług pocztowych, bibliotek.

Oprócz zwykłych gmin, możliwe jest tworzenie gmin miejskich. A rząd może zapewnić specyficzne uprawnienia, które będą odpowiadały rozwojowi terenów miejskich. Gmina miejska to zwarte, sąsiadujące ze sobą zbiorowiska osiedli. Łączy je głównie to, iż ich mieszkańcy codziennie przemieszczają się do centrum miasta. Miasto może zyskać taki status, gdy posiada co najmniej 20 tysięcy mieszkańców oraz gwarantuje co najmniej 15 tysięcy miejsc pracy. Dodatkowo, miasto musi być geograficznym, ekonomicznym i kulturalnym centrum dla otaczających je osiedli. Ten rodzaj gminy powołuje Zgromadzenie Narodowe. W podejmowanej uchwale określa się min. terytorium geograficzne i nazwę gminy miejskiej.

Poza kompetencjami przypisanymi zwykłej gminie, gmina miejska musi zagwarantować także: działanie szkół zawodowych i pomaturalnych, wydziałów uniwersyteckich, opiekę zdrowotną w szpitalach, sieć służby cywilnej, centrum telekomunikacyjne, działanie bibliotek uniwersyteckich i specjalistycznych, ośrodki dokumentowania informacji, teatry, muzea, archiwa, lokalne media: tv, radio i prasę, tereny sportowo-rekreacyjne oraz działania naukowe.

Gminom można nadać specjalny statusu, w zależności od specyficznych warunków ekonomicznych lub poziomu rozwoju gospodarczego.

W Słowenii istnieje 58 jednostek administracji państwowej, które są oddziałami administracji państwowej w terenie. Mają własny zakres kompetencji i funkcji. Obejmują zasięgiem co najmniej jedną gminę.

Jednostki administracji państwowej nadzorują działania samorządów lokalnych pod względem legalności, zakresu ich kompetencji oraz zdolności do wykonywania zadań wymaganych od gminy przez państwo.

W celu zapewnienia współpracy między gminami a jednostkami administracji państwowej, powoływany jest specjalny komitet doradczy. Jego członków powołuje i odwołuje rada gminy.

Decyzyjny, stanowiący organ w gminach na Słowenii to rada gminy. Rada zatwierdza akty prawa gminnego oraz budżet. Nadzoruje też działalność burmistrza, z naciskiem na wdrażanie decyzji podjętych przez radę.

Słoweńska rada gminy składa się od siedmiu do czterdziestu czterech członków. Ich liczba zależna jest od liczby mieszkańców gminy. Radni wybierani są w wolnych, bezpośrednich, powszechnych wyborach w

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 29, październik 2016 04:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odśloni: 2494

tajnym głosowaniu. Kadencja rady trwa cztery lata. Czynne prawo wyborcze mają wszyscy, którzy ukończyli 18 rok życia, mają pełnię praw obywatelskich oraz na stałe zamieszkują na terenie danej gminy.

W rejonach zróżnicowanych etnicznie (głównie o społeczności Włochów, Węgrów i Romów), w skład rady gminy musi wchodzić choć jeden przedstawiciel danej społeczności. Radni są wybierani w głosowaniu systemem większościowym lub proporcjonalnym, w zależności od liczby stanowisk w radzie gminy. System większościowy obowiązuje w sytuacji, gdy do obsadzenia jest do 12 mandatów w radzie. System proporcjonalny stosuje się, gdy rada musi mieć ponad 12 członków. Przedstawiciele grup etnicznych wybierani są zawsze systemem większościowym.

W wyborach w systemie większościowym, wyborcy oddają głosy na indywidualnych kandydatów. Gmina podzielona jest na okręgi.. Wygrywają kandydaci, którzy otrzymali najwięcej głosów.

W wyborach w systemie proporcjonalnym, wyborcy oddają głosy na listy kandydatów. Gmina może, lecz nie musi, podzielona być na okręgi. Głosujący na kartach do głosowania mogą zaznaczyć tylko jedną listę. Obywatel może też, lecz nie jest to obowiązek, zaznaczyć też na liście nazwisko kandydata, którego preferuje. Zasady podziału mandatów są zróżnicowane, w zależności od tego, czy wybory odbywały się w gminie jako jednym okręgu, czy też gmina podzielona była na kilka okręgów.

Jeżeli gmina podzielona była na okręgi, mandaty przydziela się dzieląc liczbę głosów uzyskanych przez listę przez stosunek całkowitej ilości oddanych głosów na wszystkie listy, do liczby mandatów.

Wybory lokalne przeprowadzane są przez gminne komisje wyborcze, wybierane raz na cztery lata przez radę gminy. Gminna komisja wyborcza odpowiedzialna jest za prawidłowy przebieg wyborów do rady gminy. Zatwierdza zgłoszone kandydatury, wybiera lokale wyborcze, itp.

Rada gminy powołuje szereg organów pomocniczych. Są to m.in. wspomniane już komisje wyborcze czy też przedstawiciele do spraw ochrony konsumentów. Powoływanych jest też szereg okazjonalnych komitetów i komisji, które działają jako ciała doradcze rady. Członkowie tych organów pomocniczych powoływani są przez radę spośród jej członków oraz innych obywateli.

Inne organy w gminie to między innymi komisja nadzorcza powoływana przez radę gminy. Komisja nadzorcza monitoruje zarządzanie funduszami gminnymi, dochodowość i wydatki budżetowe oraz wszelkie operacje finansowe powiązane z użyciem funkcji państwowej. Może być jednak – przez właściwego ministra – zobowiązany do wykonywania w jego imieniu pewnych czynności prawnych. Zazwyczaj dotyczy to udzielania ślubów cywilnych.

Najbardziej zinstytucjonalizowaną formę współpracy gminnej stanowi region. Jest zakładany przez gminy, oparty na ich decyzjach. To one określają jego zakres władzy, organy i środki, którymi będzie dysponował. W teorii – do tej pory nie utworzono żadnego regionu.

Regiony są odpowiedzialne za sprawy, które wykraczają poza możliwości gmin. Ustalenie kompetencji regionów należy do samych gmin, podobnie jak wyznaczenie władz w regionie a także metod finansowania. Z reguły sprawy którymi zajmują się regiony to kwestie służb publicznych, ekonomii, kultury i zaspokajania potrzeb mieszkańców.

Państwo, za porozumieniem z gminami, może przekazać część kompetencji gmin do regionów.

Ustawa o samorządzie zaleca lokalnym władzom, by współdziałały ze sobą na zasadzie wolnej woli i solidarności. W tym celu, mogą wspólnie gromadzić fundusze i delegować wspólne organy czy też powoływać służby, w celu wykonywania swych obowiązków. Przedstawiciele władz lokalnych są też zobligowani do współpracowania z zagranicznymi władzami regionalnymi, a także do członkostwa w międzynarodowych stowarzyszeniach władz samorządowych. Współpracują z nimi w ramach swych własnych kompetencji.

Ustawa o finansowaniu samorządów określa typy podatków, które leżą w gestii władz lokalnych. Są to podatki od darowizn i spadków, podatki od gier hazardowych, podatki od urzędzeń do gier hazardowych oraz podatki od nieruchomości.

Władze lokalne nie mogą wprowadzać innych podatków. Nie mogą też zmieniać wysokości podatków, jako że są one określone na poziomie kraju w drodze ustawy. Jedynym odstępstwem jest tutaj podatek od nieruchomości, którego próg mogą wybrać samorzady z przedziału określonego przez państwo.

Inne źródła dochodów określa ustawa o finansowaniu samorządów. Są one podane w grupie dochodów niepodatkowych. Są to m.in. opłaty za ziemię uprawną, mandaty, sprzedaż własności publicznej.

Pieniądze płynące od państwa to 60% dochodu uzyskiwanego przez samorzady.

Transfery finansowe od państwa obejmują granty na finansowanie wydatków bieżących oraz na wydatki powiązane z inwestycjami gmin. Granty przyznawane są każdego miesiąca przez Ministerstwo Finansów. Gmina może je rozdysponować zgodnie ze swoim własnym uznaniem.

Państwo przekazuje także samorządom część podatku dochodowego. Dochody z podatku dzieli się w stosunku 70% do 30%. Podatek ten zbierany jest przez administrację państwową i następnie przekazywany samorządom. Jest to główna pomoc finansowa przekazywana samorządom przez państwo.

Oprócz tego, odpowiednie ministerstwa mogą przyznać gminom dodatkowe granty w oparciu o wniosek złożony przez władze lokalne. Te specjalne granty mają charakter celowy i muszą być rozdysponowane na konkretny, ustalony wcześniej cel (ciepłownie, oczyszczalnie wód). Te specjalne granty stanowią średnio od 2 do 3 procent budżetu gminy.

Gminy, które nie są w stanie pełnić swoich podstawowych funkcji z powodów ekonomicznych, są upoważnione do otrzymania dodatkowych dotacji i pomocy od państwa.

Słoweński system wyrównawczy oparty jest na zasadzie stałych wydatków, których poziom obliczany jest corocznie dla każdej gminy. Stałe wydatki mają na celu umożliwienie samorządom wykonywanie i finansowanie zadań przydzielonych im przez państwo.

W porozumieniu z samorządami, Ministerstwo Finansów określa poziom przychodów, które może uzyskać gmina na potrzeby wydatków stałych. Różnica pomiędzy zdolnością finansową gminy a poziomem wydatków stałych jest dotowana przez państwo.

Wydatki stałe pochłaniają ok. 70% wszystkich wydatków gminnych. 30% sumy przeznaczonej na

Samorząd terytorialny (19). Słowenia

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 29, październik 2016 04:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odsłony: 2494

wydatki stałe pokrywa państwo.

Państwo nie sprawuje całościowej kontroli finansowej nad samorządami. Nadzoruje jedynie wydatki z funduszy przyznanych przez państwo. Kontrolę tę sprawuje Biuro Kontroli Budżetowej w Ministerstwie Finansów.

Źródło: [Wikipedia](#)